

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการทุกสายงานทุกตำแหน่ง

เนื่องจากปัจจุบัน ก.ม. ยังไม่ได้มีมติกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ชำนาญการ ระดับ 6, 7-8 ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ระดับ 9 ผู้ชำนาญการพิเศษ ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ระดับ 10 และ ผู้ชำนาญการพิเศษ ระดับ 10 ของทุกสายงานทุกตำแหน่ง แต่ตามหนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม 0202/ว 2 ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2538 ก.ม. มีมติให้กำหนดตำแหน่งตามข้อ 11 (ข) แห่งกฎทบวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) ของสายงานวิจัยตำแหน่งนักวิจัย เป็นตำแหน่งนักวิจัย ชำนาญการระดับ 6, 7-8 เชี่ยวชาญระดับ 9 และเชี่ยวชาญพิเศษระดับ 10 ได้ทุกตำแหน่ง ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการสาย ข. สาย ค. เกิดแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากทราบความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และมีส่วนช่วยในการสร้างผลงานทางวิชาการใหม่ ๆ จึงควรกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ชำนาญการ ระดับ 6, 7-8 ผู้เชี่ยวชาญ ระดับ 9 ผู้ชำนาญการพิเศษ ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ระดับ 10 ผู้ชำนาญการพิเศษ ระดับ 10 ของตำแหน่งข้าราชการ สาย ข. สาย ค. ในทุกสายงาน และทุกตำแหน่งเช่นเดียวกับข้าราชการสาย ก. ทั้งนี้เพราะการขึ้นสู่ตำแหน่งทางวิชาการเป็นการขึ้นสู่ตำแหน่งด้วยตัวของเขาเอง ซึ่งต้องมีผลงานทางวิชาการในการก้าวสู่ตำแหน่งด้วย จึงควรส่งเสริมให้ขึ้นสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้ทุกสายงานและทุกตำแหน่ง

2. การสร้างผลงานทางวิชาการ

ข้าราชการ สาย ข. สาย ค. ส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในการสร้างผลงานทางวิชาการ เนื่องจากข้าราชการบางรายมีภาระงานในวงจำกัด ไม่รู้งานในหลาย ๆ งาน จึงไม่สามารถสร้างผลงานของตนเองได้ ประกอบกับไม่รู้วิธีการเขียนผลงานว่าควรเขียนแบบใด ลักษณะใด มหาวิทยาลัยจึงควรตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยตรวจสอบผลงานให้ระดับหนึ่ง ก่อนเสนอคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอ่านผลงาน หรือแต่ละคณะอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อช่วยให้คำปรึกษา แนะนำการเขียนผลงาน รวมทั้งให้ข้าราชการ สาย ข. สาย ค. เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำวิจัย เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยสร้างผลงาน และช่วยกระตุ้นให้กระตือรือร้นในการทำงานเพราะมีความคาดหวังในความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีกระบวนการในการจูงใจที่มุ่งที่ความคิดด้านกระบวนการชักนำบุคคลให้ปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา